7e JAARG. № 107.

OOSTPOST
SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.
Voor Soerabaya ½ jaar f 24.– ¼ jaar f 12.– ⅟₁₂ jaar f 2.–
„ Java. „ „ d°. „ 30.– „ d°. „ 15.–
„ Buitenbez°. „ d°. „ 36.– „ d°. „ 18.–
„ Europa „ d°. „ 50.–
De OOSTPOST verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

WOENSDAG 14 DECEMBER 1859.

Prijs der Advertentiën.
De prijs der ADVERTENTIËN is f 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentien met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

ADVERTENTIEN.

(*Voor de policie.*) De brug aan de *Kaliemaas* nabij het droogdok van de firma CURTIS en DORMAER is van af den 13 t/m den 15den dezer voor de passage gesloten.
De Assistent Resident voor de policie.
(1620) E. DIBBETS.

Tegen het naderend nieuwjaar waarschuwt de ondergeteekende, voor zoo veel noodig, dat het afschieten van vuurwapenen, zoo ook het afsteken van vuurwerken binnen de limiten der stad en voorsteden bij artikel 12 van het policie reglement op strafbedreiging verboden is.
De Assistent Resident voor de Policie.
(1627) E. DIBBETS.

VERTREK VAN DE LAND-MAIL.
VAN SOERABAYA.
Gedurende het jaar 1859.
In de maand December op den 19den. des namiddags te vier ure.

VENDU-DEPARTEMENT.
VERKOOPING.
Op Donderdag den 15den December 1859.
Bij den heer *J. F. Neijman* op het Rustenburgerpad van meubelaire goederen enz.
Op Vrijdag den 16den December 1859.
Bij de heeren *B. J. van Eck en Co.* in de kampoong Bandaran aan de Kalimaas van cc. 1500 stuks balken. (1590)
Op Maandag den 19den December 1859.
Bij den heer *Schaegen* te Pesapen, van meubelaire goederen.
Op Dingsdag den 20sten en Woensdag den 21sten December 1859.
Bij den heer *J. S. van Coevorden* te Genteng (Simpang), van meubelaire goederen enz. enz.
Op Donderdag den 22sten December 1859.
Bij de heeren *Gebrs. Kocken* in de stad, van diverse toko goederen.
Op Vrijdag den 23sten December 1859.
Bij de weeskamer voor het oude policie-kantoor van diverse goederen.
Op Zaturdag den 24sten December 1859.
Bij den artillerie konstructie winkel, van eene afgekeurde woning van den Magazijn Meester bij dat attelier.
(1634)

VENDUTIE.
Op Donderdag den 15den December ten huize van den heer NEIJMAN op het Rustenburgerpad.
Van DIVERSE MEUBELEN en 50 STUKS BALKEN.
Zoomede een MYLORD, een TENTWAGEN een Engelsche HANDCHAIS en twee Span WAGEN-PAARDEN, TUIGEN, ZADELS, enz. (1619)

DE HOUT-VENDUTIE
die geännonceerd was tegen *den 30sten November* is uitgesteld en zal alsnu plaats hebben.
OP VRIJDAG DEN 16DEN DECEMBER A. S.
op de stapelplaats achter de Kampong Bandaran.
(1524) B. J. VAN ECK & CO.

VENDUTIE WEGENS VERTREK.
Op Maandag 19 December.
Ten huize van den Heer F. W. SCHAEGE, IN DE PESAPEN DOOR
A. H. DEELEMAN.
Van eenen netten INBOEDEL benevens eene PIANO, en eene NIEUWE SERAPHINE uit de fabriek van KETTNER. (1630)

VENDUTIE.
Te *Podjok* (*Grissee*) van 148 onverkocht gebleven **GOUVERNEMENTS HOUTWERKEN,** *den 19den December* 1859.
De Vendumeester,
(1622) W. CASTENS.

VENDUTIE
Op Zaturdag den 24sten December a. s.
Na afloop der VENDUTIE binnen de Artillerie-constructie-winkel voor het afdeelings militair kleeding magazijn van buiten gebruik geraakte officiers- en andere goederen.
De onder Intendant der 2 de klasse in de derde militaire afdeeling op Java.
(1632) **Hk. VEMER.**

Ingevolge bekomene magtiging, zal op *Zaturdag den 24sten December aanstaande*, in het openbaar voor afbraak worden verkocht, een woonhuis met bijgebouw, staande binnen den Artillerie Constructie Winkel te Soerabaya.
Nadere informatien zijn te bekomen ten bureele van den
Onder Directeur der Genie.
Derde Militaire Afdeeling op Java.
bij absentie.
De Kapitein der Genie.
(1631) **ERMELING.**

VENDUTIE WEGENS VERTREK
bij den Heer
J. S. VAN COEVORDEN,
TE GENTENG.
Op Dingsdag en Woensdag den 20 en 21sten December 1859.
Van eenen netten en wel geconserveerden inboedel, bestaande in: **Ledikanten, Banken, Stoelen, Tafels, Kasten, Mahoniehouten buffet** met **marmer blad,** eene bijzonder doelmatig ingerigte **Koopmans schrijftafel, Lampen** in soorten, **Spiegels, Schilderijen, Étagères** met voorwerpen, **Pendules, Thee- en Eetserviezen,** waaronder een van zeer fraai wit porcelein met gouden randen, compleet voor 36 personen, met waarlooze stukken; **Tafel-zilver** en een in Europa vervaardigd **Zilver theeservies met Kristallen bijbehooren,** eene **Prachtsabel** Turksch model, **Kristal, Glas- en Aardewerk,** koperen en ijzeren **Keukengereedschappen** en **Gebakvormen.**
Voorts een **Vis-à-Vis,** eene zeer ruime **Palanquin, Javaansche** en **Makassaarsche Wagenpaarden, Tuigen,** diverse **Toestellen, gereedschappen en preparaten** voor **Galvanoplastiek, Vergulden** en **Verzilveren;** eene uitmuntende **Stereoscoop** met 50 glazen en platen, eene fraaije collectie **Bloemen in potten** enz, (1573)

VENDUTIE.
van onderstaande goederen,
den 27 en 28sten December e. k.
Aan de pakhuizen van de ondergeteekenden.
5 geslagen ijzeren **Stoomfiltreerbakken** met dubbele **Zakken** en **Metaalbottels,** compleet, zeer geschikt voor het zuiveren van schuim rietsap. { *hoog* 6 *voet* 6 *duim*, *breed* 3 „ 6 „, *diep* 2 „ 8 „ }
852 stuks gegoten **Yzeren gooten.** { *lang* 6 *voet*, *breed* 6 *duim*, *diep* 4½ „ }

EDEL EN ADEL,
(*Vervolg.*)

Nadat Marc met zorg de deur had gesloten, klommen zij stilzwijgend naar beneden. Het avondmaal stond gereed, maar noch meesteres noch dienaar konden eten. Het uur om zich ter rust te begeven brak weldra aan.

— Marc! zeide het jonge meisje op plegtigen toon, laat ons zamen bidden. Wie weet of wij den dag van morgen wel zullen beleven.

Nedergeknield, sprak Mejufvrouw de Castillac een vurig gebed uit, hetwelk door den grijsaard zacht werd herhaald. Daarna begaf elk zich naar zijne kamer.

De dikke muren van het kasteel verhinderden, dat men het geweld van den storm buiten hoorde; Valérie, welke zich geheel gekleed had nedergelegd, kon niet slapen. Tegen den morgen deden vermoeijenis en uitputting haar insluimeren. Toen zij ontwaakte, scheen het reeds laat in den morgen te zijn, niettestaande eene volstrekte duisternis haar omringde. Uit haar bed springende trad zij naar het venster, om dit te openen, doch te vergeefsch; hare krachten schoten daarbij te kort, het raam kon niet open.

Vol angst riep zij Marc; de herder verscheen met een licht in de hand.

— Hetzelfde is mij boven aan de deur overkomen, zeide hij met een doffe stem; de vereenigde krachten van tien menschen zouden er niet de minste beweging in kunnen brengen.

— Wat Marc! heeft dan het zand reeds den top van den toren bereikt?—

— Misschien nog niet, mejufvrouw! doch al onze vensters zijn bedekt, en eene groote hoeveelheid zand heeft zich op het plat opgehoopt, zoodanig dat ons van dien kant lucht en licht is afgesloten. Wij moeten in den donker blijven totdat men ons komt helpen.

— Denkt gij dan dat men zal komen Marc? vroeg Valérie met een angstig gelaat; maar zoo die duiven, welke gij gisteren avond hebt losgelaten, eens waren omgekomen!...

In dit geval zelf zou onze toestand niet onbekend blijven. De kleine Pieter, mijn neef, heeft dezen morgen in den omtrek er kennis van gegeven, en des noods zal hij zich zelf naar Bordeaux begeven om uwen neef met het geval bekend te maken. Uwe rijke bloedverwanten zullen daarop onmiddellijk met een aantal werklieden komen; en wij zullen gered zijn.

— Ja, Paul zal ons redden, niet waar? riep het jonge meisje met vervoering. Maar wanneer denkt gij mijn goede Marc! dat er hulp kan komen opdagen?

— Niemand weet hoelang die verschrikkelijke wind nog kan aanhouden; zelfs, wanneer hij van daag nog ophield, duurt het twee of drie dagen voor de duin weer in rust is; voor dien tijd zouden de arbeiders gevaar loopen om in het zand weg te zinken.

— Drie dagen, en misschien nog langer te wachten! riep Valérie met angst; waar denkt gij aan Marc? Ik zou er noch kracht noch moed toe hebben. Komt het u nu niet reeds voor dat de lucht hier zwaar en verstikkend wordt?—

Dit was werkelijk het geval, doch de grijsaard wilde het niet erkennen.

— Moed, mejufvrouw! hernam hij; ik heb met het oog op hetgeen gebeurt, eenige voorzorgen genomen; aan levensmiddelen en water ontbreekt het ons niet, ook hebben wij verscheidene pakken kaarsen. Laat ons dus geduld hebben, en ons in de hoede aanbevelen van de onze lieve vrouw van Arcachon!

Valérie uitte een diepe zucht, doch antwoordde niet.

Wij zullen onze lezers niet vermoeijen met een omstandig verhaal van het geen gedurende de drie volgende dagen, in deze onderaardsche woning voorviel. In waarheid was er aan niets gebrek, levensmiddelen, water en licht waren in overvloed voorhanden; de ademhaling echter werd elk oogenblik moeijelijker. Sedert lang reeds was de eenige weg naar de buitengaanderij gesloten; niet een venster of scheur in den muur liet eenige versche

2 gegoten **IJzeren Suiker-pannen.**
1 nieuw en **Compleet stel blaasinstrumenten** voor **hoornmuziek.**
Engelsche reiswagens.
Rond, vierkant, staaf en **blad-ijzer**
Kopergaas en **perforated koper** voor **Centrifuges.**
Koperen kranen. } voor Stoom.
Geslagen ijzeren pijpen. }
IJzeren schroefbouten van verschillende dimensiën.
Djattie houtwerken.
Linnen zakken.
en diverse andere goederen.

PASOEROEAN, W. MAJOR & CO.
12 *December*, 1859. (1626)

VERKOOP BIJ INSCHRIJVING.

Van EEN ERF, bebouwd met EEN STEENEN met PANNEN GEDEKT HUIS, gelegen in de kampong *Temengoengan*, verponding nummer achttien, thans bewoond door den advocaat Mr. W. H. 's JACOB.

Het perceel wordt verkocht in den staat, waarin het zich thans bevindt en zonder eenige vrijwaring. De eigenaar reserveert zich het regt om hetzelve al of niet aan den hoogsten inschrijver te gunnen.

Inschrijvings billetten kunnen worden ingediend tot *Vrijdag den 30sten December e. k.* des voormiddags ten elf ure, ten kantore van den ondergeteekende, op welk tijdstip de opening zal plaats hebben.

Nadere inlichtingen te bekomen bij den Heer J. H. MUNTER.

(1618) T. A. KLINKHAMER.
Waarn. Notaris,

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

STOOMGELEGENHEID.

Naar BATAVIA via SAMARANG.

Gedurende de maand *December*, zal elke Zondag zijnde den 4den 11den 18den en 25sten een der stoomschepen van den ondergeteekende naar bovengenoemde plaatsen vertrekken.

(1546) **W. CORES DE VRIES.**

HET STOOMSCHIP AMBON,

Kapt. VOGEL,
vertrekt via MACASSAR, TIMOR KOEPANG, DELHI naar de MOLUKKOS *op den 15den a. s.*

(1593) **W. CORES DE VRIES.**

HET STOOMSCHIP MACASSAR.

Kapt. BOSCH,
vertrekt naar BATAVIA via SAMARANG, op *den 18 a. s.* Adres bij

(1629) W. CORES DE VRIES.

HET VERTREK

DER STOOMBOOT OENARANG,

KAPITEIN S. VAN HULSTIJN,
gedurende deze maand is bepaald als volgt:

Van BATAVIA naar	SAMARANG en SOERABAYA	4 en	18.
" SAMARANG "	SOERABAYA	7 "	21.
" SOERABAYA "	SAMARANG en BATAVIA	11 "	25.
" SAMARANG "	BATAVIA	13 "	27.

Informatien te bekomen bij
De Agenten,
(1547) **ADAM & CO.**

VERTREK VAN SCHEPEN.

VRACHT EN

PASSAGE NAAR CHERIBON.

Wordt aangeboden met het Ned. schip
JAN VAN BRAKEL,
Kapt. C. VERHEIJ,
om binnen kort te vertrekken. Adres bij

De Agenten,
(1628) E. TEN BRINCK & CO.

PASSAGE NAAR NEDERLAND.

Wordt aangeboden per het extra snelzeilend Nederl. clipper schip
ECLIPSE,
Kapt. C. J. DOEKZEN,
de doelmatige en zoo gunstig bekende inrigting van dezen bodem voor passagiers wordt bijzonder aanbevolen.

Nadere informatien zijn te bekomen bij de agenten alhier, **BATAVIA** en **SAMARANG.**

SOERABAYA, B. KOPERSMIT & CO.
12 *December* 1859. (1617)

De vroeger, in het *Bataviasch Handelsblad* en *Java Bode*, geannonceerde verkoop der arakstokerij te GENDING, Residentie PROBOLINGO, is alsnu bepaald op *Donderdag den 29sten dezer*, ten tien uur 's morgens op genoemd établissement plaats te zullen hebben,

PASOEROEAN, 12 *December* 1859,
(1625) **W. MAJOR & CO.**

TE HUUR

EEN HUIS in de Rozendoornlaan. Te bevragen bij
(1623) **A. F. A. LOTH.**
Krambangan,

TE KOOP

Een **STEENEN HUIS** op *Pesopen* bewoond door den heer PELLE, te bevragen bij den kapitein
(1624) **BODE.**

WORDT TE KOOP GEVRAAGD.

EEN SUIKERMOLEN COMPLEET

EN

TWEE CENTRIFUGES.

Zij die bovenstaande machineriën in voorraad mogten hebben, of wel binnen kort uit Europa te wachten zijn en tot verkoop genegen, gelieven aan ondergeteekenden, te Batavia of alhier, daarvan kennis te geven onder opgave van dimensiën, fabriekanten en prijs.

SOERABAYA, SCHIMMELPENNINCK & CO.
9 *December* 1859. (1600)

EXTRA PUIKE GROENE ZEEP.

In vaatjes van 25 ℔
" potjes " 5 id.
(1635) Bij C. BECHADE.

WISSELS OP NEDERLAND.

(1633) Bij McLENNAN & CO.

WISSELS OP AMSTERDAM.

(1607) Bij HILL BROEKMAN & CO.

HOLLOWAY'S ZALF en PILLEN.

Dit wonderbaar geneesmiddel zoo algemeen bekend in Holland wordt thans met het beste en gelukkigste gevolg in Java gebruikt. Gelukkiglyk zyn deze Pillen in de hospitalen ingevoerd geworden en hebben dezelve wonderbare genezingen bewerkstelligd in gevallen die men als hopeloos beschouwd. Voor Lever en Maag ongesteldheden zyn ze een zeker geneesmiddel, en de ontstekende galachtige krankheden, zoo gemeen in heete luchtstreken, de ongeregeldheden van het ligchaamsgestel voortvloeyende uit gebrek aan veerkracht, ten gevolge der kwyning welke altyd meer of min uit eene langdurige hitte ontstaat, kunnen nimmer zoo volkomen genezen worden als door Holloway's Pillen. Dezelve hergeven aan maag, lever en nieren, wanneer de een of ander dezer organen ongesteld is, eene gezonde actie. (1530)

De ondergeteekenden hebben regtstreeks van Professor Holloway ontvangen een nieuw factuur zijner medicijnen, die doorloopend ten hunnent verkrijgbaar zijn in doozen en in potten van *f* 1.—, van *f* 3—, en van *f* 5.— elk, naar gelang van derzelver grootte.

LE ROY & CO.

NEDERLANDSCH INDIE.

SOERABAYA, den 14den December 1859.

— Aangekomen passagiers per het Nederl. Ind. stoomschip *Macassar*, de heeren Visser, Engelhard, Nolthenius, Thompson en echtgenoote, Hachting, overste van der Meersch, en de heer Moll.

— Aangekomen met Z, M. stoomschip *Madura*, de Luit. t. zee 1ste kl. de Jonge Oudraet de luitenants ter zee 2de kl. van Asperen, van Rossem, van Suchtelen en de officier van administratie van Hoboken.

— Dezer dagen waren wij in de gelegenheid inzage te nemen van een beknopt verslag door het bestuur der, hier ter plaatse bestaande liefdadige vereeniging onder den naam van *Hulpfonds van den H. Vincentius à Paolo*, den leden dier vereeniging aangeboden.

Wij achten het niet onbelangrijk daaruit onzen lezers het volgende medetedeelen.

Het verslag loopt van 1 September 1858 t/m. Ultimo November 1859.

De vereeniging telde op laatstgenoemd tijdstip 47 leden, die maandelijks *f* 78.– contribueren.

Eereleden der vereeniging zijn,
de Heeren JHR. MR. H. C. VAN DER WIJCK, Resident van Soerabaya,
en M. VAN DER ELZEN, Pastoor der R. K. Gemeente aldaar.

Het bestuur dier instelling bestaat uit de volgende heeren,
P. J L. KERVEL Voorzitter.
C. F. SLOOT, Onder-voorzitter.
H. EVERHARD, Penningmeester.
H. KIEL.
J. H. E. MELCHERS.
en G. W. DE RIJK, Secretaris.

De onder-Pastoor der R. K. Gemeente alhier, de Weleerwaarde Heer J. B. PALINCKX, is aalmoezenier der vereeniging.

Het totaal der ontvangsten bedroeg.

aan contributien	*f* 988.—
aan giften van onbekenden	" 422.—50
Zamen	*f* 1410.—50

De uitgaven bedroegen aan maandelijksche bedeelingen, onderstand in eens enz. *f* 957.—50

In kas op Ultimo November 1859 *f* 423.—

Bovendien werd de vereeniging door het ten geschenke ontvangen van vele en verschillende kleedingstukken in staat gesteld een gewigtig deel harer roeping, de kleeding van armen, te vervullen.

Deze onderstand in geld en kleedingstukken werd ontvangen door behoeftigen van verschillende gezindheden, waaronder er ook waren, die buiten de hoofdplaats dezer afdeeling zijn gevestigd.

Het verslag eindigt aldus.

Met dankbaar terugzigt op hetgeen de vereeniging in het afgeloopen tijdvak tot leniging van het lot van velen heeft mogen verrigten vermeent het bestuur de leden met aandrang te moeten opwekken, ten einde, elk in zijnen kring, trachte het getal der leden te vermeerderen om het

---

lucht toe. Marc en het jonge meisje zochten achtereenvolgens eene schuilplaats in de verschillende verdiepingen, ja zelfs in de kelders van het kasteel, in de hoop eene meer zuivere atmospheer te vinden; de steeds benaauwender wordende lucht deed hen naar adem hijgen; eene drukkende hitte deed hen het zweet op het voorhoofd komen; een drooge hoest deed hen onlijdelijke smarten uitstaan. Daar de sterke walm van de kaarsen de ademhaling belemmerde, en de omringende lucht nog meer kon bederven, waren zij genoodzaakt om deze niet te onsteken dan bij de uiterste noodzakelijkheid; de stilte, de duisternis, en de onbewegelijkheid welke in dit opgeworpen graf heerschten, vermeerderden nog hunne angsten.

Het teedere gestel van Mejufvrouw de Castillac kon deze beproevingen niet wederstaan. Op den tweeden dag, nadat zij door het zand waren begraven, werd zij door eene gloeijende, ijlende koorts aangegrepen. In hare ijlhoofdige vlagen weende zij, uitte doordringende schreeuwen en riep hare broeders ter hulp; de naam welke het meest op hare lippen kwam was die van Paul Robin. Somtijds meende zij hem de muren van het kasteel te zien doorbreken, en lagchende, schitterende in een straal van licht tot haar komen; daarna begonnen echter hare angsten wêer, het kwam haar voor als werd zij vervolgd door drijgende spookgedaanten, hevige zenuwachtige snikken maakten haar krachteloos, en bragten haar nader aan het einde van haar lijden.

Tegen den morgen van den vierden dag — een oude klok toonde hun de uren van een langzaam sterven aan — scheen zij een weinig stiller te worden. Toen Marc, met eene kaars in de hand, binnentrad, vond hij haar gezeten voor eene tafel, in de houding van iemand die in gedachten is verdiept. Zij was zeer bleek, hare benaauwdheid was overgegaan in eene soort van snijdende hoest, doch haar blik bewees eene volmaakte helderheid van geest.

Marc, vroeg zij met eene zwakke stem, gelooft gij nog dat men pogingen in het werk zal stellen om ons te redden?

— Kunt gij daaraan twijfelen, mejufvrouw? Misschien nu, in dezen oogenblik....

— Indien dat zoo is, Marc! breng mij dan mijne schrijfcassette. Ik wil niet dat een geheim hetwelk ik voor iedereen heb verborgen gehouden, met mij sterft; in dit plegtige uur is het mij vergund om de gevoelens van mijn hart te openbaren.

Marc haastte zich om te gehoorzamen, waarna Valérie zich tot schrijven zette. Haar hoofd verwarde zich, eene duisternis bedekte hare oogen, en hare hand kon de pen niet vasthouden; met groote moeite gelukte het haar eindelijk de volgende leesbare letters neêrteschrijven:

„Waarde neef! ook ik beminde u, sedert mijne kindscheid; door deze bekentenis heb ik het regt u te bevelen van te blijven leven.... Zijt gegroet, en eerbiedig den laatsten wil van de arme Valérie."

Zij sloot dit briefje, en zette er met moeite het adres op: „Aan den heer Paul Robin, eigenhandig." Na beëindiging daarvan voelde zij zich zeer zwak.

— Marc! hernam zij eindelijk, wanneer zij komen zult gij hun dezen brief geven, ten minste wanneer gij nog kunt. Mijn oude vriend! nog een laatste dienst; help mij, dat ik mijn bed kan nadereu.

Hij nam haar in zijne armen, en alhoewel zelf uitgeput, bragt hij haar in het bed. Het jonge meisje bedankte hem met een treurige glimlach.

— En nu Marc! moge de hemel u beloonen voor uwe getrouwheid, voor uwe toegenegenheid; vergeef mij wanneer ik misschien de oorzaak van uwen dood mogt zijn.—

Marc wilde haar troosten, doch zij verzocht hem stil te zijn.

— De tijd die mij nog te leven overblijft behoort aan God, fluisterde zij; laat mij alleen, het aanzien van mijn lijden zou u te veel aandoen.

De grijsaard verwijderde zich, zij riep hem echter door een teeken terug.

(*Wordt vervolgd.*)

bestuur in staat te stellen in eenen ruimeren en meer belangrijken omvang het doel der vereeniging te bereiken opdat, niet alleen aan de oogenblikkelijke behoeften worde te gemoet gekomen, maar de behoeftigen op die wijze worden ondersteund, dat zij later door eigene werkzaamheid in hun bestaan kunnen voorzien.

Wij hopen in 't belang van hen, wier ondersteuning zich deze vereeniging heeft ten doel gesteld, dat vooral de laatste wensch van haar bestuur moge worden verwezenlijkt.

Daartoe heeft zij in de eerste plaats vermeerdering van het aantal leden noodig. Wij twijfelen niet of de mededeeling van het bovenstaande zal tot deelneming aan dit liefdadig werk aansporen, te meer daar wij vernemen dat het minimum der maandelijksche bijdrage der leden waaronder Dames en Kinderen zijn, slechts *f* 1.— bedraagt.

NEDERLAND.

— Dezer dagen arriveerde te Amsterdam de Amerikaansche paardentemmer, prof. Bunting, leermeester van den beroemden Rarey, met het voornemen, om eenige voorstellingen zijner kunst aan het publiek aan te bieden. Het ware misschien wenschelijk, dat de Heer Wollschläger voor een paar avonden met dien beroemden afrigter van paarden een accoord sloot en hem de gelegenheid gaf om zijne kunstverrigtingen in de tent op het Amstelveld te vertoonen.

— Volgens een uittreksel uit de *Annales van den Buitenlandschen Handel* heeft de *Moniteur Universel* de aandacht gevestigd op eene inrigting, welke eerst kortelings te Amsterdam gevestigd is. Wij vermeenen onzen lezers geene ondienst te bewijzen door dit artikel op te nemen.

„AMSTERDAM, *Oprigting van een Internationaal Handelshuis.*

„Onder den titel van *Comptoir Général du Commerce et de „l'Industrie*, is in deze stad door den Heer J. LEYS eene inrigting „gevestigd met het doel om de plaatsing der Koopwaren van „vreemden oorsprong te vergemakkelijken en wederkeerig het „vertier der Nederlandsche Producten, voor het Buitenland „bestemd, te bevorderen. Deze onderneming, die van dien „aard schijnt te zijn, dat zij de relatien tusschen onzen handel „met dien der Nederlanden zal uitbreiden, verdient, onzes „inziens, onder de aandacht onzer Kamers van Koophandel „gebragt te worden.

BELGIE.

— Op den 30sten dezer zal de definitieve toewijzing plaats aan de minste inschrijvers, die gedongen hebben naar de aanneming der gedetacheerde forten en de groote ringmuur van Antwerpen. De totale kosten zullen 40 millioen fr. bedragen. Binnen drie jaren moet het geheele werk gereed zijn.

De zoogenaamde Congreszuil, het nationaal gedenkteeken tot blijvende herinnering aan het Congres waaraan België zijne constitutie te danken heeft, is nu na negen jaren arbeid geheel voltooid en zal gedurende de aanstaande Septemberfeesten ingewijd worden. Dit gedenkteeken, hetwelk den architect Poelaert eer aandoet, is van de basis tot aan den top 175 voeten hoog en stelt eene zuil van de Dorische bouworde voor, die ongeveer 10 voeten in doorsnede heeft en uit zoogenaamden *pierre de France* vervaardigd is. Boven den basis omgeven, in basrelief, 9 allegorische figuren, ieder 10 voeten hoog, welke de provinciën des lands voorstellen, en door de geniussen der Monarchie en der Eendracht verbonden worden, de schacht der zuil. De beeldhouwer Simonis heeft deze regelmatige en fraaije basrelief-figuren vervaardigd. Ter zijde van het kapiteel der zuil zijn de zinnebeelden der Wijsheid, der Onsterflijkheid, des Roems, en der Kracht aangebragt. Het kapiteel zelf is met eene uit verguld brons vervaardigde balustrade gekroond, wier hoeken sphynxen met uitgestrekte vleugels voorstellen, terwijl op ieder zijtak het met eene burgerkroon omgeven naamcijfer des Konings voorkomt. Op een rijk versierd voetstuk verrijst het 13 voet hooge standbeeld van Koning Leopold, in rustige houding, naar het model des beeldhouwers W. Geefs in brons gegoten. Op de hoeken van het voetstuk ziet men uit Florentijnsch brons gegoten vrouwenfiguren, welke de grondvrijheden der Belgische constitutie moeten voorstellen, te weten de vrijheid der drukpers en de vrijheid van onderwijs, door Jos. Geefs, professor aan de akademie van Antwerpen, de vrijheid van vereeniging, door Fraikin, en de vrijheid der Godsdienst door Simonis. Op wit marmeren tafels leest men de namen der leden van het Nationaal Congres en naar den kant der *Rue Royale* een eenvoudig opschrift, hetwelk den dag der inwijding van het monument en den naam der regering onder welke die plaats had, vermeldt. Eene balustrade van verguld brons zal het geheel omsluiten hetwelk eene grondvlakte van 2135 voet beslaat.

FRANKRIJK.

— De *Revue des Deux Mondes* verklaart zich, in de staatkundige kronijk van haar heden verschenen N°, voor de eerstemaal zeer bepaaldelijk tegen de wereldlijke magt van den Paus en tegen het herstel der Italiaansche vorsten in hun gezag. Zij herinnert dat de Romagna door geene weenende en biddende pausen veroverd is en dat de tranen van den Paus, waarvan alle bisschoppen spreken, ook geene argument zijn voor de herovering van een gezag, hetwelk alleen nog in Turkije zijns gelijken heeft.

— De Fransche gezant te Napels meldt, dat eene omwenteling in dien staat als op handen zijnde kan worden te gemoet gezien. De Koning van Napels schijnt in gemeenschap met de Roomsche curie zijn *va banque* te willen spelen. Gelijk men uit de manifestatien der Fransche geestelijkheid kan zien, is deze reeds op dat gewaagde spel voorbereid.

Reeds is gemeld, dat de generaal Filangieri, president van den Napelschen ministerraad, een verlof van twee maanden heeft bekomen, hetwelk als de voorbode van zijn ontslag beschouwd werd. Men verneemt thans uit Napels, dat, zoo als men wel denken kon, zijne hervormingsplannen van den beginne af den heftigsten tegenstand vonden bij de camarilla, aan wier hoofd zich de Koningin-weduwe bevindt. Thans was hij reeds zoo ver gegaan, dat hij het plan ontworpen had eenige ministers, prefecten en andere hooge ambtenaren te verwijderen; maar dit plan leed schipbreuk op de intrigues der Koningin-weduwe, terwijl het gevolg daarvan was, dat hijzelf voorloopig verwijderd werd. Intusschen verzekerde men, dat hij reeds talrijke aanzoeken had ontvangen, om zich weder naar de hoofdstad te begeven, maar dat hij deze dringende uitnoodigingen van de hand gewezen heeft op eene wijze, die zijn vast besluit te kennen geeft, dat hij niet in het minst gezind is in het ministerie te blijven.

DUITSCHLAND.

— Alhier wordt ten stelligste verzekerd, dat Keizer Napoleon met den Keizer van Oostenrijk bepaaldelijk overeengekomen is om, behoudens het bepaalde bij den nieuwgesloten vrede, met al de middelen, waarover zij te beschikken hebben, de afkondiging eener gemeenschappelijke of afzonderlijke republiek in de Italiaansche hertogdommen te keer te gaan, eveneens als de inlijving dier staten bij Sardinie. De briefschrijver voegt er bij, dat reeds het bekend worden van dit besluit der beide souvereinen voldoende is, om zoowel het tot stand komen van den republiekeinschen regeringsvorm, als de inlijving bij Sardinie, voor goed te beletten.

RUSLAND.

— Brieven uit Petersburg melden, dat Schamyl te Tchougounieff, eene kleine stad in het zuiden van Rusland, ziek is geworden. De Keizer heeft onmiddellijk eene depêche derwaarts gezonden, met bevel, dat men zich in die plaats zoolang zoude ophouden als voor het herstel van den gevangene noodig zoude zijn. Daar de Keizer weldra in die rigting zal vertrekken, kon het wel zijn, dat hij zijn gevangene halverwege ontmoette. Omtrent de definitieve verblijfplaats van den laatste is nog niets met zekerheid bekend.

Wegens de gewigtige rol, die het bekende Circassische opperhoofd Schamyl tot nu toe in de geschiedenis der Kaukasische volken heeft gespeeld, is de navolgende biographische schets zeker niet onbelangrijk te achten:

Schamyl, het beroemde opperhoofd der Kaukasische volksstammen langs de Kapische Zee, in 1797 geboren, is afkomstig uit eene weinig bekende Tartaarsche familie in het dorp Himrij, ten noorden van Daghestan. Het gezag hetwelk hij zich eenmaal verworven en in den oorlog uitgebreid heeft, had hij hoofdzakelijk te danken aan de godsdienstige begrippen dier volken, waarbij hij inzonderheid partij wist te trekken van het leerstelsel der Souffisten, volgens hetwelk er om de honderd jaren een man opstaat, die onder den naam van Mourchio (uitverkorene), vier opklimmende graden van godsdienstige volmaaktheid doorloopt en tot gebieder bestemd is. Uitgelokt door dit leerstuk van den Arabier Djelal-Eddin, besloot Schamyl zich tot dien rang van uitverkorene te verheffen en wist het inderdaad zoover te brengen. Hij begon daartoe zijne loopbaan in 1824 en nam ijverig deel aan den zoogenaamden heiligen oorlog, door het opperhoofd Kasi-Mollah aan Rusland verklaard, en in welken de Circassiers zich tot 1831 krachtdadig deden gelden. Toen zij nu kort daarop door generaal Rose uit hunne posities werden verdreven, waarbij Kasi-Mollah sneuvelde, hield iedereen zich zoo vast overtuigd dat ook Schamyl in den strijd was gevallen, dat het volksgeloof zijne onverwachte terugkomst uitsluitend aan zijne verrijzenis uit den dood toeschreef. Desniettegenstaande werd zekere Hanifad-Bey tot aanvoerder der strijders uitgeroepen, doch toen deze kort daarop door de *Mouriden*, eene soort van priesterlijke lijfwacht, was omgebragt, werd Schamyl als profeet en gebieder van den Kaukasus erkend, ofschoon hem de titel van Uitverkorene door de aanhangers van Paschaw-Hadschi werd betwist, tot dat zijne overwinningen op de Russische generaals Ivelitsch en Hafi, in 1837, daaraan een einde maakten. Twee jaren later vatte hij nu op nieuw de wapens tegen Rusland op, welken strijd hij tot in de jongste dagen hardnekkig heeft volgehouden, niet alleen door de Kaukasische bergstreken voet voor voet op zijne aanvallers te betwisten, maar deze zelfs meermalen met een gevoelig verlies terug te slaan. Gelijk men weet, heeft Rusland in dien krijg tien zijner bekwaamste generaals verloren, en ongetwijfeld zou in de laatste tijden ook aan den dapperen Woronzow en zijne 160,000 man, hetzelfde lot zijn te beurt gevallen, wanneer generaal Freitag hem niet in de vallei van Akhai met versterkingstroepen ware te hulp gekomen. Te vergeefs beproefden de Russen eene nieuwe taktiek met de uitgestrekte bergwouden, die de Cirsassiers tot schuilplaats strekten, in brand te steken; want juist hierdoor was Schamyl genoodzaakt insgelijks van taktiek te veranderen, door in de Trans-Kaukasische provincien te vallen, van waar hij na de best versterkte plaatsen veroverd te hebben, met een rijken buit beladen, zegepralend terugkeerde. Had hij tijdens den Krim-oorlog van de gunstige gelegenheid tot een aanval op Stavropel en Tiflis willen gebruik maken, voorzeker ware hij alsdan geen onwelkom bondgenoot der Engelschen en Franschen geweest. Na dien tijd, vooral in 1858 scheen hem evenwel de krijgskans minder gunstig te zijn, ofschoon hij na de jongste gebeurtenissen, niet minder dan Abd-el-Kander na den val van Algerie, zijn roem voor altoos in de geschiedenis ziet gevestigd. Overigens heeft zijn bestuur een weldadigen invloed uitgeoefend op de verschillende volkstammen, tusschen welke hij langzamerhand ongemerkt eene inwendige en innige vereeniging heeft tot stand gebragt, zoodat het, bij zijn gunstig uiterlijk, zijne mannelijke welsprekendheid, zijne strenge matigheid en echte fierheid niet te verwonderen is, dat het volksbegrip in hem den uitverkorene des Hemels ziet. — Het drama *Schamyl*, van Paul Maurice, hetwelk in den schouwburg *Porte St. Martin*, te Parijs, met zooveel succes is opgevoerd, heeft er niet weinig aan toegebragt, om den held van den Kaukasus ook buiten zijn vaderland eene uitgebreide populariteit te doen verwerven.

ENGELSCH OORDEEL OMTRENT HET ITALIAANSCHE VRAAGSTUK.

Het Italiaansche vraagstuk was op het bloedige slagveld van Solferino, evenmin als aan de ontbijttafel te Villafranca opgelost, en nu wordt onwillekeurig de vraag geopperd of dan thans, bij het sluiten van den vrede tusschen Oostenrijk en Frankrijk, het lot van Italie is beslist.

Magtig als de twee keizers zijn, zij waren niet magtig genoeg om, het zij door oorlog of vrede, de groote kwestie tot een goed einde te leiden. Italie was steeds het uitgangspunt van eene massa verwikkelingen en onlusten, en veroorzaakte het staatsligchaam van Europa daardoor vele moeijelijkheden. Om deze spil draait vrede of oorlog, benevens het lot van Frankrijk en Duitschland. Ook het lot der Vorsten aan den Donau wentelt zich daar om heen en de groote Turksche kwestie zal weer even zeker door dien twist in het leven worden geroepen, als het door den bouwer op den akker gestrooide zaad welig uitschiet.

De mensch wikt en God beschikt. Niet een van de drie magten, welke een dadelijk aandeel in den strijd hebben genomen, hebben den mogelijken uitslag daarvan nagegaan; het is te betwijfelen of, wanneer Napoleon had kunnen voorzien in welke verlegenheid zijne eigen daden hem zouden brengen hij wel een vinger voor de geheele zaak zou hebben verroerd. Voor de wereld stelde hij zich borg om Italie, van af de Alpen tot de Adriatische zee, te bevrijden. Het was een schoon en edel doel, welks vervulling voor Napoleon III eene bladzijde in de Europesche geschiedenis zou hebben geopend, schooner dan ooit een der Fransche Vorsten is ten deel mogen vallen. Doch de belofte was te groot. De vervulling zou, buiten Engeland en Rusland, eene omwenteling hebben veroorzaakt in verschillende gedeelten van Europa; Frankrijk zelf had zeker den invloed niet kunnen ontgaan van de vrijzinnige denkbeelden, welke daarvan het gevolg hadden moeten zijn, en welker bestaan bij een zuiver militair Gouvernement niet mogelijk is. In zijne loffelijke vrees om een oorlog, welke zoo veel bloed kostte, voort te zetten, een strijd waarvan de gevolgen tot in de verst verwijderde gedeelten der wereld werden gevoeld, gaf hij ongelukkiglijk eene belofte, onbestaanbaar met den letter en geest van de eerste. Had hij zich zelf niet ten borg gesteld voor de politiek, om de mindere Vorsten van Italie te herstellen, hetwelk was overeengekomen met Oostenrijk, tegen den zin niet alleen van Sardinie, maar van geheel Italie ja van zich zelven, dan had hij in vrede het groote doel kunnen bereiken, wat hij door den oorlog trachtte te dwingen, en zich zelven kunnen doen uitroepen als de bevrijder van Italie. De kwestie van Toskane, Modena en Parma brengt hem in eene valsche en verlegene stelling, waaruit hij zich echter met behulp der Italianen gemakkelijk kan redden. Men moet bekennen dat de Italianen gevoelig zijn, voor hetgeen hij voor hun heeft gedaan. Het volk van Toskane Modena en Parma is, volgens zijne eigen woorden, de vrijheid waard welke het verlangt; zij hebben aan de overige Italianen den gedragslijn aangetoond, welke zij moeten volgen, wanneer de dag aanbreekt dat zij, ter verkrijging hunner vrijheid, zullen moeten strijden. Zij hebben het medegevoel opgewekt van alle weldenkende volken, waardoor hunne geheele onderwerping onmogelijk is geworden.

Oostenrijk is altijd zeer logisch geweest. Hare politiek is om te houden wat zij eens heeft gekregen, en om datgene terug te krijgen, wat zij heeft moeten laten slippen; hoe beklagenswaardig ook eene dergelijke handelwijze moge zijn, zij is zeer natuurlijk. Ook Sardinie heeft zeer logisch gehandeld, zij wenscht gaarne, wanneer zulks mogelijk is, alle Italiaansche staten of Hertogdommen tot zich te trekken, welke zich van den Paus of keizer, of van eenig ander regerend Vorst willen losrukken, om zich te stellen onder de constitutionele regering, welke te Turijn is gezeteld. Ook dit is zeer natuurlijk. Napoleon III alleen is zeer onlogisch; met het zwaard trachtte hij Italie te bevrijden, door zijn woord wil hij een gedeelte er van in slavernij brengen; te Solferino verbond hij Lombardije aan Piemont, te Villafranca gaf hij Venetie geheel over aan haren Oostenrijkschen onderdrukker, en te Zurich was hij gunstig gestemd voor den terugkeer naar hunne staten van de van den troon vervallen verklaarde en verbannen tirannen van Florence en Modena. Dat is eene valsche stelling, hetwelk ook de keizer moest gevoelen. In die verlegenheid heeft hij echter een trouwen vriend gevonden in den koning van Sardinie. In den toespraak, welke deze rigtte in antwoord aan de Toskaansche deputatie, belast met de aanbieding van Toskane, toonde Z. M. met discretie en bekwaamheid aan hoe de keizer van Oostenrijk door de kracht der wapens zou worden gedwongen om de oppermagt in Italie te laten varen, waarvoor hij vooruit was gewaarschuwd, om den keizer van Frankrijk eene morele moeite te besparen. Hij weigerde voorts niet om Toskane onder zijn gebied op te nemen, doch verklaarde dat de groote magten van Europa alleen bevoegd waren om in deze kwestie te beslissen.

Hierin vindt men de ware en eenige sleutel voor de oplossing der moeijelijkheid. De Toskanen hebben een zedelijk regt om zich onder den scepter van Sardinie te stellen, doch voor elke groote magt is dit regt, met betrekking tot eene zoodanige regeling van waarde ontbloot, en het zwaard alleen kan dit verlangen geldig maken. Men moet wel in aanmerking nemen dat op het oogenblik geen publiek regt in Europa bestaat. De traktaten waarop het Europeesch staatsligchaam was gebaseerd, zijn in de velden van Lombardije vernietigd. Toen de Fransche troepen de Alpen overtrokken of te Genua landden, waren die verbroken; was er ook moge gebeuren, zij hebben geene kracht meer. De overgaaf van Lombardije door de magt van het zwaard, vernietigde alle verdragen in Europa, van elken staat in het bijzonder; niemand heeft meer pligten tegenover zijne naburen, uitgenomen die welke uit onderlinge overeenkomst ontstaan. De aanspraak van den koning van Sardinie liet doorstralen dat hij Toskane niet op denzelfden voet in bezit kon nemen als Lombardije, en dat hij geene verklaring konde geven van de moeijelijkheden in welke hij door zijne vijanden en geallieërden gewikkeld was, afgescheiden van de herstelling van een Europeesch regt bij wijze van nieuwe traktaten ter vervanging van die van 1815. Ofschoon twee van deze drie gevallen door Z. M. aangehaald ten gunste van de algemeene Europesche beweging al zeer ongelukkig zijn uitgevallen, is echter de derde — die van Belgie — meer dan voldoende om de groote magten in eene zoo dringende noodzakelijkheid te leiden, en om hen den doolhof uit te voeren. Wat het eerste gedaan is moest het laatste geweest zijn. Er moest een congres, waarop de groote mogendheden vertegenwoordigd waren, bijeen zijn geroepen — beter nog wanneer ook de kleinere staten daarbij werden toegelaten — niet alleen om de Italiaansche zaken te regelen, maar ook om de betrekkingen tusschen de verschillende Europesche staten te herzien. Wanneer de Italianen voortgaan met zoo gematigd, verstandig en geduldig te handelen, zooals zij tot nu toe hebben gedaan, dan is hun de vrijheid verzekerd. De morele kracht van geheel Europa zal hen ondersteunen, en niet alleen de Fransche keizer — door hunne heldhaftigheid uit eene valsche positie gered — maar de getrouwe hulp van het Engelsche Gouvernement en volk zal hen op zijde staan. Alles moet in het werk worden gesteld, opdat Napoleon

III zijne overhaaste belofte te Villafranca gedaan, om medetewerken tot de herstelling der Vorsten van Toskane Parma en Modena, intrekke; en, tenzij de oorlog weder uitbarst — moet een Europeesch congres, aan hetwelk de koning van Sardinie zoo wijsselijk de kwestie van Toskane onderwierp, zonder uitstel worden bijeengeroepen. De gebeurtenissen in den kerkelijken Staat, en ook in Toskane, zijn ernstig genoeg, om daartoe al de wijsheid van Europa te vorderen, indien het ten minsten blijkt dat Europa niet, zoo als Napoleon, zich aan de Italiaansche kwestie onttrekt, omdat de Italianen niet dadelijk *Ja. en amen* zeggen, op alles wat hen wordt voorgeschreven.

VERANDERINGEN

IN DEN LOOP DEZER EEUW, OP DE OORLOGSCHEPEN IN *Engeland* TOEGEPAST, TEN OPZIGTE VAN VORM, AFMETINGEN, MIDDELEN VAN VOORTSTUWING, AANVAL EN VERDEDIGING.

(*Slot.*)

Alvorens van dit onderwerp af te stappen, moet er een enkel woord gezegd worden over het stelsel van oorlog voeren van mr. Macintosh, hetwelk lord Panmure gedurende eenigen tijd aankleefde. Het bestaat in het omringen van vloten of forten door vloeijende naphta, dit met potassium of iets anders te ontsteken, en op die wijze den vijand in eene dikke wolk van damp te wikkelen, die hem vernielt of hem van zijne stukken verjaagt. Dit is geene bloote theoretische redenering, want de uitvinder, gedurende den oorlog een schip uitgerust hebbende, begaf zich er mede naar de Zwarte zee met eene lading naphta, om daarmede een aanval op Sebastopol te doen. Zijne vriendschappelijke bedoelingen leden echter schipbreuk op de weinige genegenheid van onze admiralen om eene zoo groote verbetering in toepassing te brengen.

Na oppervlakkig de veranderingen in oogenschouw te hebben genomen, welke onze oorlogschepen in de laatste tijden ondergingen, zal het nu niet ongepast zijn een oogenblik stil te staan bij eenige weinige daadzaken, die van invloed kunnen zijn op de onmiddelijke toekomst onzer marine. Het kan in de eerste plaats niet in twijfel worden getrokken, dat de regering, als zij het goedvindt, bij magte is de invoering van groote en doortastende veranderingen te bespoedigen; zij is er volmaakt toe in staat om oorlogschepen aan te bouwen van nog meer vernielenden aard dan die, welke wij of eenige andere natie nu bezitten. Maar zoude het staatkundig zijn voor ons, om zulke nieuwigheden in te voeren? men moet bij de beoordeeling hiervan niet uit het oog verliezen, dat eene groote marine een groot kapitaal vertegenwoordigt. De kosten van een oorlogschip, getuigd en uitgerust, kunnen geschat worden op *f* 420 per ton, buiten de kosten van zijne wapening, en de werktuigen vorderen eene verdere uitgaaf van *f* 720 per nominale paardenkracht. Onze marine telt op dit oogenblik 607 oorlogschepen, van 665220 tonnen last, met werktuigen van niet minder dan 100000 paardenkrachten. De schepen alleen hebben dus ongeveer *f* 273,000,000 en hunne machines *f* 72,000,008 gekost; er is dus aan die schepen een kapitaal besteed van ongeveer *f* 336.000,000. Elke doortastende verandering in de zamenstelling der oorlogschepen moet strekken om deze geweldige som gelds voor ons verloren te doen gaan en om ons tot eene nieuwe uitgaaf van gelijk of grooter bedrag te dwingen. Geene andere mogendheid heeft zulk eene groote en uitgebreide marine, geene heeft zooveel te verliezen door herhaalde veranderingen. Wij moeten daarom in tijd van vrede niet te haastig zijn met het in het leven roepen van nieuwe middelen tot oorlogvoeren.

De verdediging onzer kusten is natuurlijk altijd een regtmatig onderwerp van verbetering, en geene moeite, zorgen of kosten mogen worden gespaard om die zoo goed mogelijk te maken; maar die verdediging kan zeer goed plaats hebben door een genoegzaam aantal van de schepen, die wij bezitten, te bemannen, beter dan door er nieuwe te ontwerpen, en de tegenwoordige regering zal grooten dank verdienen als zij de middelen bezorgt om dit te doen. Er is tegenwoordig geen merkbaar teeken van zwakheid in de marine van Engeland, dan alleen het gebrek aan manschappen. De schepen in ons bezit voeren niet minder dan 15140 kanonnen en als die alle te gelijk konden worden afgeschoten, dan zouden bij elk salvo 254 tonnen ijzer voortgeslingerd worden; als men op een dag, gedurende twaalf uren slechts een schot per minuut deed, dan zouden op die wijze 914008 tonnen worden voortgeschoten, genoeg om een massiven kogel te maken van 120 voet in middelijn. Er zijn slechts 162000 man noodig, om al deze schepen te bemannen, en konden wij er op rekenen die in tijd van nood te hebben, dan zou er zeker niets aan onze verdediging ontbreken.

Waarschijnlijk zal hiertegen worden ingebragt, dat de Franschen en Amerikanen eene nieuwe soort van geduchte schepen bouwen en dat daarop ook wij hetzelfde doen. Maar deze bouwing vereischt nadere bevestiging. Het „nest van den ram," onlangs in Amerika ontdekt, heeft heel veel van een ander soort van nest, dat eenige menschen zeer dikwijls zoekende zijn. De „ram," die er in is, behoeft geene vrees te veroorzaken. Hij heeft reeds 800,000 dollars aan de Amerikaansche regering gekost, en men zegt dat eene commissie, belast met het onderzoek er van, berigt heeft, dat er nog meer dan 800000 dollars noodig zullen zijn om den begonnen aanbouw te eindigen. Het is daarom meer dan waarschijnlijk dat hij menig volgend jaar in zijn nest zal blijven, daarenboven verklaarde een wetenschappelijk Amerikaansch blad hem eenig en alleen geschikt om tentoongesteld te worden als een gedenkteeken van dwaasheid. Wat de Franschen betreft, deze hebben, even als wij, alle reden om zich van groote nieuwigheden te onthouden. Wij hebben 60 stoomliniescheppen, zij hebben er dertig; wij hebben 330 stoomschepen, zij hebben er 220; wij hebben 600 schepen in het geheel, zij hebben er 400. Daarbij komt, dat veel hetgeen van hunne handelingen wordt verteld, niet alleen valsch, maar zelfs bespottelijk is.

Het gerucht, dat zij fregatten bouwden van *gepolijst staal*, dat aan zoovelen in Engeland diepen kommer baarde, was klaarblijkelijk enkel uitgestrooid om onze gekke vrees op te wekken en minder klaarblijkelijk overdreven beweringen worden ongetwijfeld dikwijls met hetzelfde doel verspreid. De Fransche marine, ofschoon te sterk om ligt geteld te worden, is toch veel zwakker dan de onze en de keizer kan niets doen zonder dat onze regering er mede bekend wordt en dus hetzelfde kan doen en ongetwijfeld ook zoude doen, als het van eenig belang was. Zooveel is zeker, dat er op dezen oogenblik niets bestaat wat onze vrees behoeft op te wekken. Geef ons eene goede kanaalvloot, goed bemand en goed gedrild en geene magt ter wereld zal onze kusten durven bedreigen. Een land als Engeland, met eene magtige oorlogsvloot en eene dappere vaderlandslievende bevolking, behoeft niet voor vreemde grillen te sidderen, noch telkenmale nieuwe millioenen aan oorlogschepen te besteden, wanneer een dwaze vreemdeling pocht, daarbij kan het zulk eene natie niet worden ten kwaden geduid als zij op de kosten let van zulk eene vreesachtige staatkunde.

Maar als er eens besloten wordt, om met vollen spoed alle nieuwigheden in te voeren, dan moet er op marinebudgetten gerekend worden, zoo als vroeger nimmer gekend zijn, want nooit is er een tijdvak geweest, waarin de kunst van oorlogvoeren ter zee meer aan verandering onderhevig was dan in deze tijden. Voor vijftig jaren waren de afmetingen der schepen in zekere mate beperkt; de kracht van het geschut bleef onveranderlijk dezelfde; de wind was de eenige voortstuwer en was voor alle vloten gelijk. Maar nu bouwen wij fregatten veel grooter dan de linieschepen van die dagen, en niets belet ons ze nog tweemaal grooter te bouwen, als dit noodig mogt zijn. Onze kanonnen worden dagelijks verbeterd — nu door den een, dan door den anderen — en het van achter geladen, getrokken kanon van Armstrong, dat zijn projectiel met juistheid ééne mijl ver schiet, kan spoedig gevolgd worden door een ander, dat tweemaal verder schiet. De schepraderen hebben ons onafhankelijk gemaakt van wind; de schroef heeft ons onafhankelijk gemaakt van de schepraderen; de machine van 200 paardekrachten van de *Rattler* is opgevolgd door de machines van 1000 p.k. die de *Mersey* zullen voortdrijven en die weder spoedig vervangen kunnen worden door andere van tienmaal meer vermogen. Eene enkele verbetering in de bewerking van het ijzer, kan op ieder oogenblik de middelen aan de hand geven, om de stoomdruk tot eene ongekende hoogte op te voeren, om met het meeste gemak wederstand te bieden aan granaten en om de sterkte van ons geschut tienvoudig te vermeerderen. Door het gretig aannemen en invoeren van alle verbeterde oorlogsmiddelen, die de wetenschap leert kennen, zonder op de gevolgen te letten, zal, wel is waar, onze marine steeds geduchter worden, maar zullen wij ook alle mogendheden noodzaken hetzelfde te doen en gemeene zaak tegen ons te maken. Door ons integendeel te vergenoegen met het nagaan der veranderingen, bij andere zeemogendheden gemaakt, en door al die verbeteringen in te voeren, die noodig zijn om eene heilzame achting bij andere natiën levendig te houden, zullen noch de eerzuchtigen aangemoedigd worden door onze zwakheid, noch de zwakken verontrust door onze magt, maar zullen wij een sterk en vermogend bolwerk blijven, onder welks hoede de menschheid vreedzaam hare hoogste en edelste bestemming kan bereiken.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.		Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Van
December.	12	Hamburgsche	La Rochelle	J. Meijer	Batavia.
"	—	Nederl. Ind.	Stoomschip Macassar	A. G. Bosch	"
"	14	" "	Z. M. St. Madura	Luit.-ter-zee 1 kl. H. E. Klerck	Macassar.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.		Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
December	12	Balische	Ardjoeno	Saridjo	Balie.
"	13	Nederlandsche	Dolfijn	C. B. Brandligt	Nederland over Pasoeroean.
"	---	Nederl. Ind.	Fathal Nassar	Said Abd. Kadir bin Segaf	Grissee.
"	14	" "	Volkus Ga-ada	Achmat	"
"	—	" "	Hoseeng	Intje Lanang	Bezoekie over Probolingo.
"	—	" "	Acsah	Mohamat bin Malik	Passeer Borneo.
"	—	" "	Virgo	Djapar	Molukkos.

In lading liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Pruissische	Dolphin	Klein	Nederland	Fraser Eaton & Co.
Nederlandsche	Macasser	Rip	"	" " " "
"	Copernicus	Visser	"	" " " "
Zweedsche	Constance	Soderberg	"	" " " "
Sardinische	Lijdia	Bazano	"	" " " "
Hamburgsche	Herschel	Hauschild	Onbepaald	Mathieu Ebbs Ruijs & Co.
Amerikaansche	Witch	Hultman	Boston	" " " " "
Nederl. Ind.	Wilhelmina Cox	Reisiger	Batavia	" " " " "
Deensche	Calloë	Schmidt	Amsterdam	" " " " "
Hamburgsche	La Rochelle	S. Meijer	Cork	" " " " "
Nederlandsche	Hermine Maria Elizabeth	Bonjer	Rotterdam	B. Kopersmit & Co.
Nederlandsche	Tonia	C. F. Zeeman	Nederland	" " " "
"	Ellen	Wentholt	In reparatie	" " " "
"	Eensgezindheid	Flik	Zonder	" " " "
"	Dorothea Henriette	D. Smit	Holland	B. J. van Eck & Co.
"	Samuel Hendrikus	A. G. Bouten	"	" " " " "
"	Grondwet	Kamminga	Nederland	E. Ten Brinck & Co.
"	Cornelia	de Vries	"	" " " " "
"	Christina Helena	C. Tjebbes	Nederland	Schimmelpenninck & Co.
"	L'Espérance	van Entere	Macassar	Hill Broekman & Co.
Engelsche	Harrij Winch	A. Griffin	Balie	" " " "
Nederlandsche	Agatha en Maria	W. B. van Zijp	In reparatie	P. Kervel & Co.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Zijner Majesteits wachtschip Batavia

OORLOGSCHEPEN
Suriname,
Groningen,
Princes Amelia;

DE SCHEPEN
Herschel,
Alfulck,
Christina Helena,
Fulkus So-oot,
Calöe,
Fathool Mobarak,
Delphin,
Cornelia,
Constance;
La Rachelle,
Faildul Mobarak,

DE STOOMSCHEPEN
Koningin der Nederlanden,
Ambon;

DE BARKEN
Fatal Ma-an,
Louisa Jacoba Johanna,
Naim Balgijer,
Meteor,
Ida,
Abbool Hassim,
Atidjatoor Rachman,
Witch,
Dorothea Henriette,
Grondwet,
Ellen,
Hermina Maria Elizabeth,
Samuel Hendrikus,
Joedul Barie,
Fathol Madjiet,
Macasser,
Pictura,
Alhamadanie,
Assad Dulla,
Copernicus,
Agatha en Maria,
Oosterling,
Lidia,
Eensgezindheid,
Henry Winch.

DE BRIKKEN
Risgil Hair,
Talsum,
Banda Balhair,
So-Ootdin;
L' Espérance;

DE SCHOENERS
Sarie Tengaroong,
Carolina,
Srie Cheribon,
Jupiter,
Bil Madjiet,
Hing Aan,
Ataief,
Bintang Tjaigoan,
Witch of The Wave,
Inghien.

DE KOTTERS
Riengit,
Tedok.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 13den en den 14den December 1859.

AANVOER

Van Amboina per de Ned. Ind. bark *Faidool Moebark*, gezagv. HAMSA BIN NOORDIN agent SDCH AWABBOD SAID.

178 kistjes zeep, G. MARTHERUS; *f* 345 aan sp. matten, 6 picols was, 29⁸⁰/₁₀₀ picols foelie, 152 stuks balken en planken, 10 picols wortelhout, 596 pakken sagoe en kleinigheden, 8 kisten kaijoe poetie olie, diverse Arabieren.

UITVOER.

Naar Bezoekie per de Ned. Ind. schoener *Hosing*, gezagv. INTJIK LANANG.

Ballast.

Naar Nederland per het Ned. schip *Vier Gezusters*, gezagv. JOH. BIK. 1719$^{12}/_{100}$ picols suiker, 25 stuks hoeshuiden, 10 kisten foelie, FRASER EATON & Co; 300 stuks buffel-huiden, 3486$^{22}/_{100}$ picols suiker, MOHR- [illegible] NAN & Co; 95 picols koffij, 1499$^{91}/_{100}$ picols suiker, SCHIMMELPENNINCK & Co; 199$^{29}/_{100}$ picols suiker, 203$^{52}/_{100}$ picols rotting, B. KOPERSMIT & Co; 150 picols tin, N. H. M.; 1 kist confituren, 1 kist thee, MARTENS & Co; 1 kist kramerijen, 2 kisten thee, BLUNTING; 1 kist indigo, 779 picols tabak, B. J. VAN ECK & Co.

Naar Batavia via Samarang per de Ned. Ind. stoomboot *Palembang*, gezagv. W. KULLER.

5 balen jeans, 11 kisten en balen lijnwaden, HILL BROEKMAN & Co 190$^{29}/_{100}$ picols koper, een suikermolentje, N. H. M.

Naar Batavia via Samarang, per de Ned. Ind. stoomboot *Oenarang*, gezagv. S, VAN HULST JN.

1 kist boslemmermessen, MATHIEU EBBS RUYS & Co; en kleinigheden.

Naar Grissee per de Ned. Ind. Bark *Fathal Nassar*, gezagv. SAID ABDUL KADER BIN SEGAF.

Ballast.

Marktprijzen.

SUIKER *f* 15¼ afgedaan.
KOFFIJ. Nominaal.
RIJST (CARGA) ℔ koijang *f* 125 @ *f* 135.—
Id. (WITTE) " " *f* 155 @ *f* 165.—
KOEHUIDEN *f* 40.— ℔ picol.
ARAK ℔ legger. *f* 45.—
OLIE (KLAPPER). *f* 27.—
OLIE (KATJANG.) *f* 20.—
KADJANG MATTEN. *f* 12.—
ROTTING *f* 8 @ *f* 9.—
WISSELKOERS 108 %.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij L. VAN BAKKENES & Co te *Amsterdam* en W. J. VAN HAREN NOMAN te *Leiden*.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.